

Sygn. akt IV P 170/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSR Agata Mularska-Karamon</u>
Ławnicy:	Marek Dąbal Jan Dudarowski
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Ziobroniewicz

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Lubinie

sprawy z powództwa K. Ł.

przeciwko G. (...) w K. w likwidacji

o przywrócenie do pracy

I oddała powództwo,

II zasądza od powoda K. Ł. na rzecz strony pozwanej G. (...) w K. w likwidacji kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Jan Dudarowski SSR Agata Mularska-Karamon Marek Dąbal

/na oryginale właściwe podpisy/

UZASADNIENIE

Powód K. Ł. w pozwie skierowanym przeciwko G. (...) w K. złożył odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę i domagał się przywrócenia do pracy oraz zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu powód wskazał, że strona pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia, mimo iż w dacie jego wręczenia podlegał ochronie przewidzianej w art. 32 ustawy o związkach zawodowych. Powód wyjaśnił, że powyższa ochrona wynikała z okoliczności, iż będąc zatrudnionym w G. (...) w K. pełnił funkcję przewodniczącego (...) NSZZ (...), działającej u strony pozwanej. Argumentował, że pomimo pozostawania w okresie ochronny, który kończył się z upływem 29 marca 2018 roku oraz braku zgody organizacji związkowej na zwolnienie pracodawca rozwiązał z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana G. (...) w K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania. Strona pozwana przyznała, iż rozwiązała z powodem umowę o pracę wobec likwidacji G. (...) w K. na podstawie art. 53 k.p. Wyjaśniła, że zgodę wyraziła Gmina L., w której powód był radnym, a nadto wskazała,

że związek zawodowy nie wniósł sprzeciwu terminowo i w przewidzianej formie. Ponadto wskazała, że pracodawca nie ma wiedzy, aby powód podlegał innej szczególnej ochronie stosunku pracy, w tym na podstawie art. 32 ustawy o związkach zawodowych wobec nie umieszczenia jego nazwiska w treści uchwały z dnia 28 marca 2017 roku w sprawie imiennego wskazania członków zarządu związku zawodowego, podlegających szczególnej ochronie stosunku pracy na gruncie powyższej ustawy o związkach zawodowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. Ł. był zatrudniony w G. (...) w K. od dnia 03 sierpnia 2007 roku na stanowisku robotnika do spraw ciężkich – ogrodnika terenów zielonych, a następnie od dnia 01 października 2007 roku zajmował stanowisko robotnika - konserwatora oczyszczalni ścieków (...). Po upływie dwumiesięcznego okresu próbnego powód był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy na czas nieokreślony.

Dowód

- umowa o pracę z dnia 03.08.2007r., w aktach osobowych;
- umowa o pracę z dnia 01.10.2007r., w aktach osobowych.

Uchwałą nr (...) Rady Gminy L. z dnia 30 sierpnia 2017 roku postawiono w stan likwidacji samorządowy zakład budżetowy G. (...) w K.. Uległ on likwidacji z dniem 31 marca 2018 roku.

Dowód:

- uchwała Rady Gminy L. z dnia 30.08.2017r., k.27-28;
- uchwała Rady Gminy L. z dnia 22.11.2017r., k. 29.

Powód K. Ł. był członkiem organizacji zakładowej NSZZ (...) (następnie (...) NSZZ (...)), działającym wG. (...) w K., w której pełnił funkcję przewodniczącego. Uchwałą organizacji związkowej z dnia 20 marca 2014 roku powód został objęty szczególną ochroną stosunku pracy na podstawie art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych wraz z W. D. oraz R. W.. Uchwałą z dnia 28 marca 2017 roku komisja zakładowa NSZZ (...), działająca u strony pozwanej, objęła ochroną stosunku pracy na podstawie art. 32 ustawy o związkach zawodowych wyłącznie W. D. oraz R. W.. Organizacja zmniejszyła liczbę chronionych członków związku wobec zmniejszenia liczby członków organizacji po wystąpieniu Z. K. oraz A. B.. Powód K. Ł. dobrowolnie zrezygnował z powyższej ochrony wobec okoliczności, iż był radnym Gminy L. i posiadał ochronę przez rozwiązanie stosunku pracy z tego powodu. Rada Gminy L. uchwałą z dnia 30 sierpnia 2017 roku wyraziła zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z powodem.

Dowód

- pismo z dnia 28.03.2017r., k. 7, 44;
- pismo z dnia 27.03.2014r., k. 8;
- uchwała Rady Gminy L. z dnia 30.08.2017r., k. 30;
- pisma z dnia 21.04.2017r., k. 40-41;
- pismo z dnia 28.03.2017r., k. 42;
- protokół z dnia 28.03.2017r., k. 43;
- protokół z dnia 20.03.2014r., k. 45;
- uchwałą nr (...) z dnia 20.03.2014r., k. 46;

- pismo z dnia 20.03.2014r., k.47;
- przesłuchanie świadka R. W., k. 48-48v, protokół rozprawy z dnia 15.02.2018r., 00:02-00:09;
- przesłuchanie świadka W. D., k. 48v, protokół rozprawy z dnia 15.02.2018r., 00:11-00:13;
- przesłuchanie świadka Z. K., k. 48v, protokół rozprawy z dnia 15.02.2018r., 00:15-00:17;
- zeznania powoda K. Ł., k. 49, protokół rozprawy z dnia 15.02.2018r., 00:19-00:22.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2017 roku Dyrektor G. (...) w K. na podstawie art. 38 k.p. zawiadomił związek zawodowy NSZZ (...), działający u strony pozwanej o zamiarze wypowiedzenia umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powodowi K. Ł., będącego członkiem związku. Jako przyczynę wskazano niezdolność do pracy z powodu choroby, trwającą dłużej niż okres zasiłkowy (182 dni) oraz pierwsze trzy miesiące pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Powód K. Ł. przebywał na zwolnieniu lekarskim oraz świadczeniu rehabilitacyjnym nieprzerwanie od dnia 08 sierpnia 2016 roku do dnia 03 października 2017 roku.

Pismem z dnia 07 września 2017 roku rozwiązano z powodem K. Ł. umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony w dniu 01 października 2007 roku bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu niezdolności do pracy z tytułu choroby, trwającej dłużej niż okres zasiłkowy (182) oraz pierwsze trzy miesiące pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Powód odwołał się od wypowiedzenia umowy.

Powód w okresie zatrudnienia otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 4.148,32 złotych brutto (2.890,09 złoty netto).

Dowód:

- zawiadomienie z dnia 30.08.2017r., k. 6;
- zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 27.11.2017r., k. 26;
- rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z dnia 07.09.2017r., w aktach osobowych.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód K. Ł. wniósł odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę bez wypowiedzenia z dnia 07 września 2017 roku i domagał się o przywrócenie do pracy. Powód zarzucił, iż strona pozwana G. (...) w K. dokonała rozwiązania umowy o pracę wbrew dyspozycji art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych. Powód wskazywał, iż w dniu wręczenia wypowiedzenia z mocy powyższej ustawy przysługiwała mu ochrona stosunku pracy jako członkowi związku zawodowego. Strona pozwana odparła zarzuty powoda podnosząc, iż powód nie został objęty uchwałą w przedmiocie imiennego wskazania członków zarządu związku zawodowego, podlegających szczególnej ochronie stosunku pracy na gruncie ustawy o związkach zawodowych.

Okoliczności faktyczne sprawy były w zasadzie bezsporne. Strony nie kwestionowały, że powód był pracownikiem strony pozwanej oraz radnym Gminy L., a także tego że do wypowiedzenia umowy pracownikowi doszło z powodu przebywania powoda na długotrwałym zwolnieniu lekarskim oraz likwidacji G. (...) w K.. Poza sporem pozostawała także okoliczność, że w dniu wręczenia wypowiedzenia nazwisko powoda nie znajdowało się w treści uchwały z marca 2017 roku, która wskazywała pracowników objętych ochroną stosunku pracy, mimo iż był wciąż przewodniczącym związku zawodowego oraz że jego nazwisko było umieszczone w poprzednio podjętej uchwale z marca 2014 roku w tym przedmiocie. Powód nie kwestionował również, iż Gmina L. wyraziła zgodę na rozwiązanie z nim stosunku pracy.

Zgodnie z art. 32 ustawy o związkach zawodowych działacze związkowi mogą być objęci ochroną trwałości stosunku pracy. Stosownie do ust. 1 tej regulacji pracodawca bez zgody zarządu zakładowej organizacji związkowej nie może:

1) wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z imiennie wskazanym uchwałą zarządu jego członkiem lub z innym pracownikiem będącym członkiem danej zakładowej organizacji związkowej, upoważnionym do reprezentowania tej organizacji wobec pracodawcy albo organu lub osoby dokonującej za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy, 2) zmienić jednostronnie warunków pracy lub płacy na niekorzyść pracownika, o którym mowa w pkt 1- z wyjątkiem gdy dopuszczają to odrębne przepisy. Zgodnie natomiast z ust. 2 tego przepisu ochrona, o której mowa w ust. 1, przysługuje przez okres określony uchwałą zarządu, a po jego upływie - dodatkowo przez czas odpowiadający połowie okresu określonego uchwałą, nie dłużej jednak niż rok po jego upływie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powództwo nie zasługuje na uwzględnienie albowiem nie doszło do uchybień formalnych wskazywanych przez powoda w trybie wypowiedzenia umowy o pracę bez wypowiedzenia przez stronę pozwaną. Zdaniem Sądu nie ujęcie nazwiska powoda w treści uchwały podjętej przez zarząd związku zawodowego w marca 2017 roku, która wprost wskazywała pracowników objętych szczególną ochroną stosunku pracy oznacza, iż powodowi taka ochrona nie przysługuje. Zdaniem Sądu art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych należy interpretować w ten sposób, że nie dotyczy on sytuacji, w której zarząd organizacji związkowej dobrowolnie i świadomie wyłącza celowo szczególną ochroną stosunku pracy pracownika, będącego członkiem związku zawodowego poprzez nie ujęcia jego nazwiska w uchwale dotyczącej takiej ochrony. Sąd podziela tym samym stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 22 stycznia 2009 roku w sprawie o sygn. II PK 122/08, zgodnie z którym ratio legis art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych zmierzający do wydłużenia okresu ochrony stosunku pracy pracownika przez czas nie dłuższy niż rok odnosi się w szczególności do sytuacji kiedy zarząd zakładowej organizacji związkowej na skutek bezczynności po upływie okresu ochrony określonego w uchwale, nie podejmuje nowej uchwały w zakresie czasu trwania ochrony stosunku pracy, z którą to sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu regulacji powyższej nie sposób interpretować rozszerzającą w taki sposób, aby wbrew woli zarządu organizacji związkowej wyrażonej w uchwale, objąć pracownika taką ochroną, jak domagał się tego powód.

Z przeprowadzonego materiału dowodowego w postaci przesłuchania świadków, za wyjątkiem Z. K., który nie miał wiedzy o przyczynach nie objęcia powoda treścią uchwały z marca 2017 roku wynika, że powód dobrowolnie zrezygnował z ochrony, która gwarantowała mu ochroną stosunku pracy na rzecz W. D., a w szczególności na rzecz R. W., obawiając się zwolnień w zakładzie pracy. Powyższe zeznania są spójne i wiarygodne, a zatem Sąd dał im wiarę w całości. Zresztą powód ich nie kwestionował. Świadkowie zgodnie przyznali, że wobec zmniejszonej liczby członków związku zawodowego zaistniała konieczność zmniejszenia liczby członków zarządu. W konsekwencji za sugestią powoda zdecydowano, aby objąć ochroną w.w. osoby z pominięciem jego osoby albowiem był on przekonany, iż otrzyma stosowną ochronę na podstawie odrębnych przepisów z powodu bycia radnym Gminy L.. To związek zawodowy swoją świadomą decyzją zdecydował jakie osoby zostaną objęte ochroną stosunku pracy i woli tej dał wyraz w treści uchwały z marca 2017 roku. W tych okolicznościach decyzja związku zawodowego ma pierwszeństwo przed regulacją art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych, w wyniku czego nie doszło do wydłużenia ochrony stosunku pracy powoda do marca 2018 roku, na co wskazywał on w treści pozwu jako przesłankę wadliwości wypowiedzenia. Z tych powodów Sąd uznał, iż strona pozwana prawidłowo rozwiązał umowę o pracę z powodem. Skoro zatem pracodawca nie uchybił przepisom art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych powództwo nie mogło zasługiwać na uwzględnienie. Na marginesie wskazać należy, że mając na uwadze powyższe bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy doszło do skutecznego wyrażenia sprzeciwu przez organizację związkową wobec zawiadomienia jej przez stronę pozwaną o zamiarze wypowiedzenia umowy powodowi, dlatego też Sąd nie ustosunkowywał się do tego zarzutu strony pozwanej. W tych okolicznościach Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w pkt. I wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., uznając powoda ze stroną przegrywającą sprawę w całości wobec czego zobowiązał go do zwrotu na rzecz strony pozwanej kwoty 180,00 złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.